

A GICCSFESTŐK PÁPÁJA Barnagi tájban

A mű keletkezésének három fontos indítéka volt.

1., Már festésetem hajnalán szembe kellett találkoznom azzal a *kortárs-szakmai* felfogással és véleménnyel, hogy a naturálisan, látványszerűen, *szépen* megfestett téma – így a táj is – giccses. Nem is engedtek egyetlen ilyen módon megfestett képemet kiállítani, sorra kizsúrízték. (Számomra persze továbbra is a realista, naturális ábrázolás jelentette a magas szintű festésetet, én így kívántam ábrázolni, nekem ez tetszett, ez él bennem ma is.)

2., A 90-es évek elején ismerkedtem össze egy nyírteleki festőművésszel, aki amikor meglátta szépen kidolgozott, mivesen megfestett realista képeimet, főleg az általam használt különféle ibolya és viola színeket, nem bírt velük megbarátkozni, s a ***giccsfestők pápájának*** nevezett. Azt mondta, lila ködben kéne engem mutogatni. (Mellesleg ő is törekedett a realista ábrázolásra, és bőven alkalmazta a *lila* színeket.)

3., Ugyanezen időkből egy eleki festő barátom is kirohant, amikor látta, hogy szívesen használok *alizarin-krapplakot*, ezt a kármin színű, szép bíbor festéket. Elmondta, hogy ők ezt képzőművész körökben giccses színnek nevezték, s megutáltatták velük.

Egyértelmű volt nekem, hogy ebből fogom megalkotni ezt a jelentős művet. Így kellett lila-bíbor színű süveget tennem az arany metszési pontba, melynél található kivágásba kiállítás-megnyitókön sűrűn illeszttem arcom. Erre kiválóan mutatkozott az a barnagi táj, melyről 2000 táján készítettem fotót. Az ég fotószerűen, légiesen lett kidolgozva, a háttérben húzódó dombokkal. Előtte a falurészlet hagyományos, realista, flott modorban került fel, míg a mű alsó harmadát már vastagon, késsel, tuffolva, természetes anyagokat felhasználva készítettem el, sőt néhány csiga is belekerült, amint a növények között megbújva szemeink elé kerül.

Giovanni Bernardone (Assisi Ferenc) gondolatai is megjelennek a művön, amint egy kedves keresztény dalban – melyet ő ihletett – a következőket mondja: „*A nagy világ létevel énekel, szavunkra vár, hogy hangja dal legyen.*” Számomra is énekel a természet, a táj, s festés közben szinte mindig zenét hallgatok (pl. a Pink Floyd *The division bell* c. munkájának bevezető része azt a nyugalmat, békét fejezi ki, melyet csak a táj tud adni).

2012. február 17.